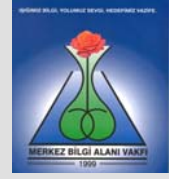

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI-1999

e Bülten

Aylık Elektronik Dergi

Sayı: 092

Ağustos 2011

SEVGİLİ OKUYUCU DOSTLARIM

Değerli Enkarnasyondaşlarım..!

KARMA NEDİR..?

Karma yasası, insan fiili ile ilgili sonuçlar yasasıdır... Bu yasa, en veciz şekilde “İnsan ne ekerse, onu biçer...” cümlesiyle ifade edilebilir...

Karma sözcüğü, Sanskritçe’de “kri” fiilinden türemiş bir isimdir ve “iş / aksiyon / yapmak” anlamına gelir... Sanskrit edebiyatında, “eylemenden doğan zorunluluklar” manasında kullanılır...

Karma yasası, insanın karşısına, daha önce işlediği fiillerinin sonucu olarak çıkar... Buna “Etki-Tepki” ya da “Sebepe-Sonuç” prensibi de denebilir...

İnsan tekâmülü için bir tek hayat yeterli olmaz... Zaten tek hayat prensibi, evren düzenine ve sistemine aykırıdır... Kâinat, sonsuz bir süreklilik içinde daima hayattadır... Oysa insanlar, yaşamlarını, genellikle bir tek ömür ve çok dar sınırlar içinde sandıklarından, fiillerinin iyi ya da kötü sonuçlarını hemen o hayat içerisinde görüvermek isterler... Yani, gözler görürken, iyi, iyi ile; kötü, kötü ile karşılaşmalıdır... Oysa yaşadığımız olayları tertip eden bir üst boyuttaki varlıkların zaman ve mekân anlayışları, bize göre çok farklıdır... Bu fark, akmakta olan nehri, kaynağı ve denize döküldüğü yerle birlikte görmek gibidir... Onların prensiplerine göre, bir sebebin ya da fiilin doğuracağı sonucun, bir hayat önce ya bir hayat sonra alınmasının hiç önemi yoktur... Önemli olan, sebep ve sonuç arasında, varlığın hayrına olmak üzere en ahenkli ve en etkileyici ilişkiyi kurabilmektir...

Determinizm yasası olarak bilinen bu durum, genelde sebeplerin sonuçları oluşturduğu şekliyle yanlış algılanmaktadır... Sebep olduğu için sonuç oluşmaz... Hakikatte sonuç oluşması için sebep yaratılır...

Merkez Yüce Plan tebliğinde ifade edildiği üzere;

“Her An, Bir Sonraki Ana Tabidir...”

Yaşam içerisinde sebep olarak oluşturduğumuz fiilleri, sonucunu yaşamak ihtiyacından dolayı oluştururuz...

“Dünya yaşamımız, ihtiyaçlarımızın tespiti ve tespit olunanların yürürlüğe konulmasından başka bir şey değildir...”

Demek ki, hayatımız boyunca işlediğimiz fiillerin yankıları, bize aynı hayatta dönebileceği gibi, daha sonraki hayatlarda da dönebilir... Çünkü diğer insanlarla ortak bir tekâmül kaderi içerisindeyiz ve benimkilerle beraber onların fiillerinin oluşturduğu çeşitli denklemlerin çözümünden, bana en uygun olan bir çözümün çıkması gerekir... Bu iş, yüksek zekâların eseridir... Evrende hiçbir şey kaybolmadığına ve hiçbir şey boş olmadığına göre, bu hayatımda işlediğim fiillerin sonuçları bana aynı hayat içinde yansımazsa, bu fiillerin uyandıracığı etkiler ne olacaktır..? Hiç şüphesiz, onlarla daha sonraki hayatlarda karşılaşılacaktır...

Burada bizim için önemli olan, sebeplerden ziyade sonuçlar olmalıdır... Sonuç, sebepten dolayı oluşmuş gibi görünürse de, asıl olarak, sonucu bize yaşatmak için sebep oluşmaktadır...

Bazen hayatımız içinde, yapmış olduğumuz işlerin hiçbirleriyle alakası olmayan sonuçlarla da karşılaşabiliriz... Yani görünürde ne sosyolojik, ne psikolojik, ne de ekonomik bir açıklaması olmadan insanların uğradıkları bazı ıstırap ve saadetler vardır... Şanslı dediğimiz insanlar, pek az bir cehtle istediğine kavuşur, bazıları da ne kadar çabalarsa çabalasın daima bin bir zorluk ve güçlüklerle karşılaşır... Birinin tuttuğu altın olur, diğerinin tuttuğu dal kurur... Şimdi acaba, İlahi bir adaletsizlikle mi karşı karşıyayız..? Hiç şüphesiz hayır... İşte karma

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

yasası bu duruma büyük bir açıklık getirmektedir... Aynı çabayı sarf ettikleri halde, farklı sonuçlar elde eden insanlar, bir tesadüf sonucu bu durumla karşılaşmamışlardır...

Rölatif ölçüler içerisinde iyi ya da kötü diye sıfatlandırdığımız bu sonuçlar, daha ziyade bizim karmik telafilerimizden kaynaklanmaktadır... Bu yankılar müspet olabildiği gibi, menfi bir tarzda da vuku bulur... Karma yasasının gereği olarak, herkes layık olduğuna kavuşmaktadır... "Ben bunu hak etmedim... Ne yaptım ki, bunlar benim başıma geliyor..?" tarzındaki şikayetlerin hiçbir mantıklı tarafı yoktur... Çünkü geçmiş hayatlar vardır ve bu hayatlarda hata yapılır... Hataların telafisinin yapılması, evrensel bir yasadır... Karma, bir yönüyle, daha önceki hatalarımızı anlayabilmemiz ve bir bilgiye kavuşabilmemiz için, yaşanması gereken haller dizisidir...

"Dünya yaşamımız esnasında, hak etmediğimizi veya müstahak olmadığımızı zannettiğimiz durumlar ve şartlar, tamamen, tedrisimizin eksik kalmış pasajlarıdır..."

Kolaylıklar ve zorluklar şeklinde karşımıza çıkan karmayı, ceza ya da mükâfat şeklinde görmemek gerekir...

Müspet telafiler, az bir çaba sarf ederek, büyük sonuçlar elde etmektir... Müspet telafi içinde bulunan bir kimse, aslında bundan evvelki hayatlarının meyvelerini almaktadır, önceki fiillerinin yankıları kendisine dönmektedir... Yani, o bir nevi mirasyedir ama bu miras, kendisine dönmektedir...

Şanssızlığa lanet etmenin hiçbir anlamı yoktur... Zira bu tip olaylar, önü alınamayan karma yasasının icaplarıdır... Bu mirası yerli yerinde kullanmak da ayrı bir imtihan konusudur... Miras dikkatli harcanmazsa, insan bir dahaki yaşamına borçlu bir şekilde girebilir ve müstakil yaşamının şartları altında, hiç hak etmediği halde, sırtından kamçı eksik olmayabilir... Yani, o eline geçirdiği büyük imkânlardan hiçbirini yerli yerinde kullanamamanın telafisi içerisinde dir...

Toplum düzenini sağlamak için yasalardan, örf ve adetlerden yararlanırız... Ama onca yasaya rağmen insanlar suç işlemeyi sürdürmektedir... Bu da gösteriyor ki, şöyle bir fiil işlersen, şöyle

cezalandırılırsın şeklindeki beşeri yasalarımız, karma yasasının kaçınılmaz işleyişinde olduğu gibi, adil, merhametli, kesin ve etkili değildir...

Karma yasası göze göz, dişe diş anlayışına göre işleyen mekanik ve katı bir yasa değildir... Yani bu yasa, kan davasına benzemez... Bu geçmiş hayatlarımdan birinde adam öldürmüşsem, daha sonraki yaşamlarımdan birinde benim de mutlaka öldürülmem gibi bir şart yoktur... Ancak şu var ki, varlık, tekâmül seviyesine göre ve idrakine göre, bazı eprövlere içerisinde sokulur ve adam öldürmenin hatalı olduğunu anlamasına yardımcı olmak üzere, bu tip hayırlı bir tesiri almak üzere, sarsıcı bir takım olaylar yaşayabilir... Gerekli dersi alabilmemiz için, çok etkili ve yapıcı düzenlemelerle, sınavlarla karşı karşıya bırakılabiliriz... Hiç şüphesiz, İlahi Yasalara uygun fiillerin de destekleyici yankıları karma yasası gereği varlığa ulaşacaktır...

Bu durumda, bizim seviyemizdeki varlıklar için oldukça etkin bir tekâmül aracı olan ıstıraplı bir durumla karşılaştığımızda, bir suçluluk duygusuyla muhtemel bir sebep için geçmişini aramak yerine, böyle bir durumun ihtiva edebileceği dersi öğrenmeye çabalamalı, içinde bulunduğumuz olayın içinde erimeden o olaya hâkim olabilmek için elimizden geleni yapmalıyız...

Karmaya karşı gelinmez... Ancak, buna rağmen karma acımasız, kaskatı bir yasa da değildir... Örneğin, eğer kişi önceki davranışlarının sonucu olan kötü karmının idrakindeyse, neden karmayı dengeleyici bir davranış biçimini benimsemesin..? Eğer çaba sarf edip İlahi Yasalara uygun yaşarsak, karmik yansımaları hafifletebiliriz... Bu ise, tekâmüldür...

Karşımıza çıkan her olayı, müspet ya da menfi bütün hallerimizi, bütünüyle karma yasasına bağlayamayız... Hiç şüphesiz, belirli bir karmik yükü doğuyoruz ama karşılaştığımız olaylar, pekala karmik telafilerimizin dışındaki tertiplerin sonuçları da olabilir...

İçinde bulunduğumuz hal ve şartlar, hayat planımızdan sapma eğilimi

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

2

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

gösterdiğimiz için, ruhsal rehberlerimizin uyarıları olabilir... Çünkü insan kaba maddi vibrasyonlara bağlanıp unutmaya sürecine girdikten sonra, gayet kolaylıkla hayat planını uygulama ahdinden uzaklaşabilir... Bu duruma düştüğü an, kendisini gözetken hami varlığından çeşitli uyarılar alarak kendisine yardım edilir...

Kalbimdeki Rabbimin Işığı; Kalbinizdeki Rabbimin Işığını selamlıyor...

“Artık, Yeryüzündeki En Kutsal Yer Benim Kalbimdir...”

Işığımızın Bilgi; Yolumuzun Sevgi; Hedefimizin Vazife olabilmesi dualarımla...

Vakıf Başkanı

Nurettin ERSOY

DIYOR KI;

• **Kıyam etmek;** süreç'in, an kavramının sınırlarını açmış hali olduğunun; bizlerin, kaos dönemi içerisinde, kaosu yaşamakta olduğumuzun; fakat Dünya'nın, süreç olduğunun; bu sürece enkarne olduğumuz için, henüz Dünya ile olan irtibatlarımızı anlamaya ve bu süreç ile oluşan ve oluşacak olan kesişmelerdeki ortak alanları açığa çıkartmaya çalışıyor olduğumuzun **bilincine varmaktır...**(MYP/C:211)

***

• **Kıyam etmek;** bizlerin, buraya enkarne olmakta olan ve olmaya devam eden varlıklar olarak, ağır bir yükün sorumluluğunu taşıyor olduğumuzun; zira Dünya'nın, müphem olduğunun; kendi kendimizle olan müphemliğimizin malum olduğunun **bilincine varmaktır...**(MYP/C:211)

***

• **Kıyam etmek;** adeta bir labirent içerisinde yolumuzu bulmaya çalışıyor olduğumuzun; bu labirente tesadüfi girilmediğinin ve tesadüfi çıkılmayacak olduğunun; bizden önce aynı labirenti deneyimlemiş olan ve az çok bilgi sahibi olan ruh kardeşlerimiz tarafından, labirentin belirli merhalelerine şifreler bırakılarak, bizlere yol gösterilmekte olduğunun; şifreleri, bu güne kadar, zor da olsa, az da olsa elde ettiğimiz; fakat bundan sonrakileri elde edebilmek için, farklı kabiliyetlere sahip olmamız gerektiğini bilmemizin; çünkü, labirentin dışında karşılaşacağımız tesirin, şu anda bulunduğumuz noktaya kadar kendisini hissettirmekte olduğunun; henüz onunla tam muhatabiyet içerisine girmemizin imkânsız olduğunun; o halde,

onunla ortak alanlar yaratabilmek için, süptilleşmemiz gerektiğinin **bilincine varmaktır...**(MYP/C:211)

***

• **Kıyam etmek;** önce, astral bedenlerimize konsantre olarak, oradaki enerji alışveriş merkezlerini iyice ve net bir şekilde açığa çıkarıp, sonra, şimdiye kadar varlığını hissettiğimiz bu merkezlerin yetersizliğini anlayıp, kendimize ilâve enerji kapıları açmamız gerektiğinin; bu kapılardan girecek olan tesirlerin, bizleri, farklı bedenlerimize doğru taşıyacağını göreceğ olduğumuzun; eğer bu gün, bu enkarnasyonumuzda, astral bedenimizdeki doğru kapıları açabilirsek, bundan sonraki enkarnasyonumuzun, bizler için, labirentin ışıklı sonu olacak olduğunun; **bilincine varmaktır...**(MYP/C:211)

***

• **Kıyam etmek;** artık oyalanamayacağımızın; artık bocalayamayacağımızın; artık bahanelerimizin olmaması gerektiğinin; çünkü zaten buraya gelebilmemiz için kat ettiğimiz yolun, uyumun en mükemmeli olmalıydı **bilincine varmaktır...** (MYP/C:213)

***

• **Kıyam etmek;** tesadüflerin, bizleri, bu kapının önüne koyamayacağının; o kapının önünde durabilmenin, İnanç, Kendine Güven, Ceht olduğunun; kapıdan geçebilmek için ise, bütün bunların üzerinde bir eforun gerekli olduğunun; burada duranların, kapıdan, teker teker ve vasıtasız, tamamen kendi emekleri ile geçebileceklerini bilmeleri gerektiğinin;

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

3

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

tabii ki, kapının ardına kadar açılacağı günün de gelecek olduğunun; o anki izdihamı düşünabiliyor olmamız gerektiğinin; Eğer kalabalık içinde telef olmak istemiyorsak, şu an bulunduğumuz noktayı bir kere daha gözden geçirmemiz gerektiğinin **bilincine varmaktır...** (MYP/C:213)

***

- **Kıyam etmek;** “madem ki buradayım ve bu kapı da benim için aşılması gereken bir merhale, o halde, kendim kendime kılavuzluk ediyorum, bütün inancım, güvenim ve cehtimle yürüyorum” diyebilmek gerektiğinin; attığımız ilk adım mucizevi bir adım olduğunu görebilmemiz için, bu kelimelerin, önce beynimizden, sonra yüreğimizden, sonra da ağızımızdan dökülmesi gerektiğinin **bilincine varmaktır...** (MYP/C:213)

KUAN-YİN DİYOR Kİ; (03)

“Somali ile ilgili son durum:

Günde yaklaşık 1.300 kişi, ayda 40.000 kişi açlıktan ölüyor.

Susuzluktan yüzlerinde açılan yaralar ölümle sonuçlanan kan kaybına sebep oluyor. BM 100 yıldır yaşanan en büyük afet olduğunu açıkladı.

Yardım kampına gitmek için yola çıkan her 2000 kişiden 500ü yolda can veriyor. Haftalarca yürüyerek yardım kampına ulaşmayı başaran insanları akli ve zihni olarak tükenmiş oluyor.

3 senedir yağmur yağmıyor. 1 haftada açılacak bir suyu kuyusunun maliyeti 10.000 dolar.

Yemek yiyebilir hale gelmeleri için bile 10 günlük tıbbi tedavi görmeleri gerekli. Ülkelerini terk etmek için yola çıkan 12 milyon aç insanın dışında, henüz irtibata geçilmemiş 8 milyon kişi Kenya-Somali sınırında mahsur durumda. Ameliyat için yeterli narkoz bulunamadığından uyuşturulmadan ameliyat yapılıyor. Acilen ameliyat edilmezse hayatını kaybedecek kişi sayısı 5000...”

Dünya Ana...

Görebiliyoruz sonsuz sabır ve şefkatin bize nasıl sonlar hazırladığını, kendi yarattıklarımız sonucunda.

Özür diliyoruz senden ve bize emanet ettiğin her şeyden. Kendimizden ve tüm kardeşlerimizden...

Bedenimizden ve değerini bilmediğimiz tüm hediyelerinden. Topraktan, havadan, denizlerden...

Özür diliyoruz bu sevgisizlik için, kendimizden ayırdığım ve şefkatle dokunamadığımız her bir parçamızdan.

Özür diliyoruz bize sunduğun tüm bu bolluk içinde hala doymadığımız ve hala aç bıraktığımız için birbirimizi.

Hep yeniden hatırlatsan da bize her şeyin geçiciliğini –her nefeste, her kanat çırpışında kuşun, esen her rüzgârda, düşen her yaprakta, her biten günde, her ayrılık, her ölümdede— içimizdeki bu hırs, bu kibir için özür diliyorum.

Ben olanı, daima Benle kalacak olanı unutup, geçici olana tutunmaya çalıştığımız için... Ve sahip olduğumuz sonsuz zenginliği göremeyip, peşinden koştuğumuz tüm bu şeyler için...

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

Hep yeniden hatırlatsan da bize her şeyin mükemmel işleyişini – her nefeste, her kanat çırpışında kuşun, esen her rüzgârda, açan her çiçekte, her doğan günde, her buluşma, her sevinçte— içimdeki bu öfke, bu sabırsızlık için özür diliyoruz.

Süreci kabul etmediğimiz, inançsızlığımız, sevgisizliğimiz, güçsüzlüğümüz için özür diliyoruz. Her şey görmek istediğimiz gibi olursa ancak kendimizi iyi hissettiğimiz için özür diliyoruz. Hep çok bildiğimizi sandığımız, ama hiç sorumluluk almadığımız için özür diliyoruz.

Ve görüyoruz artık sorumluluğu almamız gerektiğini...

İnsan, bunu yapan... Ve yine insan, yenisini yaratacak olan...

Her şey karşımızda duruyor, önümüze serilmiş... Görelim diye kendimizi, yaptıklarımızı... Çünkü değişmek istiyor Dünya, olgunlaşmak istiyor İnsan ve Zaman artık geldi...

Bunları görmezden gelmek, yokmuş gibi yaşamak, yanından geçip gitmek... Veya gördüklerimiz karşısında acı ve ümitsizliğe kapılmak, öfke duymak, bu hislerin içinde sıkışıp kalmak... Bir hayatta kalma taktiği olmuş hep; kaç veya savaş... Yine en kolayı bu olurdu belki, ama artık öyle olmuyor... Dünya artık görmemizi istiyor ne yarattığımızı... Biz görmedikçe, o daha da çok gösteriyor kendini ve kim bilir neler görebiliriz daha...

Zaman artık şunu söylüyor bize;

“Kanıksamayın... Örtmeyin... Bakın, görün... İbret alın... Olgunlaşın... Kopup gitmeyin... Boyun eğmeyin... Ayrışmayın...”

Ne yapabiliriz peki gördüklerimiz karşısında?! Kaçmadan bakabiliyor muyuz bu çocuğun gözlerine? Acı, dehşet, çaresizlik, suçluluk, korku... Bu ölümün karşısında ne doğuyor içimizde?

Sevgili Kuan-Yin; bu önemli döneme, niçin bu zamana enkarne olduğumuzu anlatıyor...

Vazifemizin ne olduğunu, kendimize, ailemize ve bütün insanlığa karşı sorumluluklarımızın ne olduğunu anlatıyor... Bu sorumluluğu yüklenecek yetki ve yetiye sahip olduğumuzu anlatıyor...

“Koşulsuz sevgiyi açığa çıkartmak, bunu çok büyük bir bilgelikle yapmak, elinizdeki gücün farkına varmak...”

“Siz, koşulsuz sevgiyi deneyimlemek ve paylaşmak üzere yeryüzündesiniz...”
“Bütün zorluklara ve olumsuzluklara rağmen, pozitif yaşamak ve yaşatmak üzere buradasınız...”

Karşımızda ne olursa olsun, kalabiliyor muyuz inançla ve umutla? Tüm gücümüzle, sevgiyle ve bilerek bakabiliyor muyuz gözlerinin içine? Görebiliyor muyuz görünmeyeni, görünenin tüm zorluğuna ve olumsuzluğuna rağmen?

Bilincimizde-kalbimizde-karnımızdaki tohumları taşımaya devam edebiliyor muyuz? Ölümün karşısında bile doğurabiliyor muyuz yaşamı? Yeni olanı doğurabiliyor muyuz tüm bunların içinden?

Ben buradayım ve yaparım diyebiliyor muyuz? Yapabiliyor muyuz?

Ya da bu varken bir yanda, diğer yanda bilmem kaçınıcı arabasının rengine üzülen birini gördüğümüzde, hissedebiliyor muyuz oradaki açlığı da?

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

Hissedebiliyor muyuz bu resimde asıl eksik olanın ne olduğunu?

İnsan nerede.....?

Açlık... Neden aç kalır insan?

**Kuan Yin: “Dünya insanının besin kaynağının bu olduğunu biliyor muydunuz..? “Sevmek, sevilmek...”
“Sadece bununla yaşayabilecek bir mekanizmanın sahibi olduğunuzu biliyor muydunuz..?”**

Aynı şeyin iki sonucu, iki yansıması karşımızda duran... Sevgisizlik... Aç kalan da biziz, aç bırakan da... Bir yanda hırsla ve güvensizlikle beslenen ve hiç doymayan... Diğer yanda sömürülen, acizlik ve yokluk içinde, bir kurban gibi yaşayan... Bir yanda umursamayan, bir yanda korkan...

Sadece bedenler değil bu acıyı çeken... Bu acizlik, eksiklik hissi, bu umursamazlık, ayrılık bilinci, bu beslenme ve sahip olma hırsları, doyumsuzluk, korku; her yönüyle, her yerde ve her şeyde... Hep dışarıdan alarak beslemeye çalıştık duygularımızı da, düşüncelerimizi de... Beslenen bunlar oldu sadece...

Hep savaştık Tanrı'yla, Dünya'yla, birbirimizle, kendimizle... Sahip olmak için... Daha çok olsun diye... Hatta öldük ve öldürdük ve öldürüldük yok diye... İnsan Dünya'dan almaya çalıştı, insan insandan almaya çalıştı, erkek kadından, kadın erkekten... İnsan Tanrı'dan almaya çalıştı... Bilgiyi, sevgiyi, gücü, güveni hep dışarıdan almaya çalıştı insan... Korkuyu bile... Veya kurtarmaya, savunmaya, korumaya çalıştı bir şeyleri... Bu benim dedi, haklıyım dedi, vermem dedi... Yine savaştı...

Artık almanın ve vermenin dışına çıkıp, paylaşamaz mıyız 'oluş'u basitçe her şeyle?

Bu mu insan? Bu mu bizim kendimiz ve birbirimiz için uygun gördüğümüz varoluş şekli? Bu dünya, bu bedenler, bizim evimiz... Böyle mi yaşamayı istiyoruz bu evde? Bunu mu yaratmayı seçiyoruz? Bu kadarını mı yapabiliyoruz gerçekten? Yoksa onu da mı dışarıdan bekliyoruz? Başkalarından... Tanrı'dan ya da...

Sadece Somali'de açlıktan ölenler değil, sahip olduğunu sandığı ne varsa kaybedebilecek olan...

Ve sadece başkaları değil bunu değiştirebilecek olan...

İşte tam da şu anda, bunun karşısında; “Hatırlayabiliyor muyuz, sevgiyi?”, “Yaşayabiliyor muyuz, sevgiyle?”...

Kabul edebiliyor muyuz?... Hissedebiliyor muyuz şefkati ve merhameti kendimize, birbirimize..? Bunu yaratan ve yaşayan herkese...

Bize hep şefkati anlattı Sevgili Kuan Yin;

“Zaman'ın istediği ve size öğretmek istediği şefkat...”

**“Şefkat, yeryüzündeki ritmin en yüksek titreşimidir...”
“Şefkat, yıkar, arındırır ve sarar...”**

**“Şefkat, bütün zararı faydaya çevirir...”
“En derindeki sökebilmek için ihtiyaç duyulandır...”**

İzin verebilir miyiz olanlara ve olacaklara; en derindeki sökmeye, yarattıklarımızın sonuçlarıyla yüzleşmeye, barışmaya?

Hatırlayabilir miyiz insanın bu olmadığını ve hatırlatabilir miyiz?

Gerçekten pişman olup, kırabilir miyiz içinde dönüp durduğumuz bu döngüyü?

Kuan Yin:“

Kaçamazsınız... Çıkamazsınız...”

“Elinizdeki mumun farkındalığını tam olarak sahiplenmedikçe, çıkamayacaksınız...”

Görebilir miyiz elimizdeki mumun ışığını, o ışık olabilir miyiz?

Kuan Yin:

“Bunun için, aynanın karşısında, her ne olursa olsun, aynanın karşısında olduğunuzu bilmelisiniz...”

“Ayna, derin ve geniş yansımaların mekânı olarak, sizlerden, bu derinlik içerisinden gidebildiğiniz en uç algılamadan dürüstçe geriye doğru çekilerek merkezlenmenizi bekliyor... Ve o merkezde Bir'lenmenizi bekliyor...”

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

Tüm yansımaların ötesine geçip, var olabilir miyiz? Karşımızda her ne varsa, seçim bizim...

Duyuyor muyuz, ne söylüyor bize gördüklerimiz? Biz ne söylüyoruz ona? Bir'leniyor muyuz o seslerle; "Son ses kalana kadar..."

Bu Somali'den başlayabilir. Yan komşumuzdan başlayabilir veya yanından geçtiğimiz bir insandan... Bu kendimizden başlayabilir, kendi açlıklarımızdan...

Ama nereden başlarsa başlasın, bizimle başlayacak...

"Toprağın değişmekte olduğunu görün..."
"Ellerinizi suya daldırın, suyun değişmekte olduğunu görün..."
"Yüzünüzü ateşe tutun, ısının değişmekte olduğunu hissedin..."
"Havayı soluyun, soluduğunuz havanın değişmekte olduğunu fark edin..." diyor...

Varoluşun o sonsuz kaynağını unutmuşsak eğer, hepimiz elimizdekiler artık olmadığında aç kalabiliriz... Eğer onu hatırlamış ve var etmişsek varlığımızı, tüm görünenin ötesine geçip, yaşayabiliriz yeni bir dünyayı, yeni bir zamanı... Değişimin şahidi olabiliriz; değişimi yaratabiliriz...

Dünya bize bir soru soruyor... Duyabiliyor muyuz?

Dünya bize bir soru soruyor... Neyi seçiyoruz?

Dünya bize bir soru soruyor... Cevap; Biziz...

Ben buradayım... Yeni olanı doğurmak üzere... Ektiğim tohumları büyütme, büyüttüğüm ürünleri toplamak üzere... Ben buradayım, hatırlamak ve hatırlatmak üzere... Öğrenmek ve paylaşmak üzere... Ben koşulsuzca buradayım, Sevgiyle...

Ve Zaman, şimdi...

Sevgili Kuan-Yin; yeni Dünya öğretmenin yeryüzüne ayaklarını bastığını söylüyor...

Ve hepimizin birer öğretmen olduğunu ve artık derinlerdeki bu gücün açığa çıkması gerektiğini söylüyor...

Unutulanların hatırlanması, hatırlananların bir an önce hayata geçirilmesi gerektiğini söylüyor...

"Bundan böyle, kız ve erkek kardeşlerinizi sizlere emanet edebilirim..." diyor...

"Ayaklarınızı bastığınız toprağa bakın..." diyor...

YARADAN KAVRAMI HAKKINDA (21)

Sn. Nurettin ERSOY'UN irticalen yaptığı konuşmalarından alınmıştır...

Endişe nedir..? İşte bu söylediklerimiz... Acaba doğruyu mu anlatacağım..? Acaba anlaşılacak mıyım..? Acaba taktir edilecek miyim..? Acaba bana vay ne biçim adam diyecekler mi..? Yada süptili daha incesi, daha da ulvisi, tehlikelisi, acaba Rabbime görevimi ziyadesi ile yapabilecek miyim..? endişesi dahi, neyi, kime, ne kadar vereceğimi engeller...

Rabbe karşı dahi sorumluluklarımız, endişeye düşüyorsa Rabbanî bir ego taşıyoruz... En tehlikeli ego... Acaba Allah'ın onayını alabilecek miyim..? Hayır... Bütün bunları bırakınız diyor... Bunu diyen yine o sorumluluk taşıdığımız Rabbimiz söylüyor... Diyor ki; **"Eğer benim dahi endişeni taşıyorsan vazifeni yapamazsın..."** Mistik bir ego vazifeni yapmanı

engeller... Peki ne yapmak lazım..? Diyor ki; **"Ziyadesi ile bu vazifeyi yapabilmeniz için bırakınız beşeri vasıflarınızı..."** Yani nefsinizi, egonuzu, endişelerinizi, korkularınızı, telaşlarınızı kontrol etmeyi, **"bütün beşeri vasıflarınızı çıkartıp bir kenarı koymanız gerekiyor..."** Burada, bedensiz varlık gibi duracaksınız... Evet... Bunu yapabilirseniz gerçekten burada ki sunum, oradan gelenin orijinali olur... Yukarısı sizin neyi sunmanızı istiyor ise, o çıkar ağzınızdan... Bazen bunları yaşarız biz... Bu kadar konferans hazırlığında bakarsınız ki, bir tane ondan cümle kullanmamışsınız... Başladınız konferansa, Allah Allah gitmişsiniz... Sonra kasetten dinlediğinizde, yahu bunları ben mi söyledim... Ne aklıma geldi

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

7

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

önceden, ne de o an aklıma geldi... Çıkmış, almış başını konu gitmiş ama o insanların tam ihtiyacına uygun...

Siz konferansı hazırlarken, bu beşeri şuurunuzla, o konferansa kimin geleceğini, o gelenlerin neye ihtiyacı olduğunu, şuurlarının hangi bilgi yuvalarında, hangi bilgileri beklediğini bilebilir misiniz ki..? Önceden konferans hazırlıyorsunuz... Dolayısı ile gerçek bir sunum, gerçek bir bilgi alışverişi, sevginin hat safhada tezahür ettiği ama nasıl sevgi..? Beşeri zihin sevgisi değil tam bir varlık sevgisi tezahür ettiğinde ve kaotik bağların kurulduğu alanlarda ancak vuku bulur diyor... Bakın tebligat... Kaotik bağların kurulduğu bir alan nasıl bir alan..? Bizim beşeri aklımızın lineerliği dışında kaos bize gelen, karışık, karmaşık, algılanamayan, fakat Rabbin düzeni olan, öyle bir alışveriş vuku buluyorsa, orada gerçek bir sunum vardır...

Kaotik bağların kurulması gerekir diyor... Şimdi benim hanımefendi ile beş duyu ile algıladığım, aklımın kabulleri dahilinde ki bir bağın dışına çıkmam lazım ki, bir gerçek şuur alışverişi olsun... İşte o zaman herhangi birimizin şuur alanında vuku bulan her hadise benim şuur alanımda algılanıyor... Kafanızdaki soruyu bende algılıyorum bende farkında değilim... Kaotik bağ... Bende lineer akla sahip olduğum için farkında değilim... Kafanızdaki soruları ben herhangi bir şekilde fark etmişim, farkında olmadan cevaplıyorum... Ondan sonra çıkışta diyorsunuz ki; kafamda ne varsa siz onun cevaplandırdınız... Dolayısı ile bu kaotik bağlara gitmenin yolu, bu beşeri vasıflarımızı ciddi bir şekilde ele almamızdır... Sizleri alıp götüreren bu tesirlerin diyor, yani muhatap olduğunuz bu tesirlerin destekler ve olgunlaştırır etkisini de fark etmektesiniz... Amenna..! Gerçekten öyle aksini söyleyen bir kişi bile olamaz diye düşünüyorum... Çünkü ifadeleriniz hep bu yönde... Destekliyor bizi... Neyimizi destekliyor..? Eğer gittiğimiz yol, enkarnasyon sebebimiz olan hayat planımıza uygunsa tam bir destek içerisindeyiz hepimiz... Birçok tebliğde paylaşanlar bilirler, diyor ki; **"Destekleniyorsunuz ve desteklenmeye devam edeceksiniz..."** Gerçekten bunu biz yaşıyoruz açıkçası... Yani büyük bir iman ile, büyük bir rasyonel aklımın iknası ile söylüyorum size... Yani ben mistik bir insan değilim ki manevi gücüm ile inançlarımla söyleyeyim...

Hayır... Rasyonel aklımla tam desteklendiğimi bütün kalbim ile size söylüyorum... Mucizevi destekleniyoruz... Niye..? Çünkü bunu hissediyorum ki tebliğ bilgilerine dayanarak, adım attığımız yol, bizim tam hayat planımız, ruhsal planımız, Rabbimizin tam gitmemizi istediği yol... Tabii arada bir karışmıyor değildir... Mutlaka ufak tefek açılar yapıyoruzdur ama o noktada bir uyarı, tık bu tarafa diyor... Fakat direnmediğimiz için, aldığımız uyarılar kabalaşmıyor... Yani acı verici, sıkıntı verici, bizi gerçekten kalbimizden yaralayıcı uyarılar almıyoruz... Nasıl alıyoruz..? İnce uyarılar, sezgiler alıyoruz, ilhamlar alıyoruz rüyalarla... Hele hele şükürler olsun bir kanal sahibi olan bir inisiyasyon sahası olarak, ne alıyoruz..? Bilgi alıyoruz... İnanır mısınız günü gününe bilgi alıyoruz... Bu inisiyasyon sahası içinde olan arkadaşlar öyle geliştirdiler ki, belirli bir müşkül ile karşılaştıklarında ne yapıyorlar biliyor musunuz..? Bu inisiyasyon kitabını niyet edip açıyorlar... Bu Kuran, bu İncil, bu Sadıklar Planı, bu Merkez Yüce Plan tebliğleri de olabilir... Ciddi bir mertebenin bütün bilgi akarı olabilir... Niyet ediyorsunuz... Tabii burada çok sarıh, çok samimi niyetli olmanız lazım... Konsantre oluyorsunuz... Rabbim diyorsunuz, şu an lineer aklımla, bu şuurumla kanaat edinemediğim, anlam veremediğim, manasını bilemediğim ve bu tesir karşısında göstereceğim tepkinin kusurlu olmasını istemiyorum yani olmaması gereken bir tatbikata düşmek istemiyorum... Çünkü nefis sahibiyim, daha nefsimi yenmiş değilim, dünyayı yenmiş değilim, nefsimi Müslüman etmiş değilim... O nefsin etkisi ile egonun etlisi ile, kişilik özelliklerimin etkisi ile kusurlu bir tepki vermek istemiyorum... Bu gelen manasını keşfedemediğim tesirle yapacağım deneyimde en doğru tepkiyi vermek için bana yol göster... Efendim 'Dağa çık orada vahiy al' mı..? Değil... Ne yapıyor..? Daha önce beşeriyete nasip olmuş olan bilgi kaynaklarına müracaat ediyor bu arkadaşlar... Bir kitabı alıyor, iki eli arasına bu niyete bürünüyor ve bu sarıh niyetle sonucunda ilk açtığı sayfa ona müşkülde ki yolunu gösteriyor... Şaşırırsınız hani bir laf vardır halk arasında; kör gözüne parmağım gibi, inanın böyle... Hepimiz bir aileyiz, bunu yapanlar ile paylaşın... Çıkan netice bu... Mesela ben bunu konferans hazırlıkları öncesinde yaparım... Bir tane boşa açtığım sayfa olmaz... Konferans hazırlığında, bu da bir egodur aslında ama daha

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

derin bir bilgi daha kapsamlı bir bilgi arayışı ile açarım bunları... Kuran da dâhildir buna... Ya Rabbim derim, şu hazırladığım vazifemi, daha mükemmel, daha doyurucu, daha insanlara fayda sağlayıcı olabilmesi için eğer varsa bir eksiğim, açarım, tam on ikidir... İşte Rab ile, yüce Yaradan ile irtibat ile de medyum olmaktan geçmez... Bu da medyumluktur... Efendim, onlar ayrıcalıklı, evet amenna onlar ayrıcalıklı kişiler ama, herkes kendi çapında Rabbin rahman ve rahim olan özelliğinden yararlanabilir... Açın yapın bunları, bütün hayatın müşküllerinde mutlaka size ipuçları verecektir... O bakımdan Rab ile bütünleşme adına, hani bir dua vardı; Rabbin kendisine dokunmasını istiyor adam... Rab, yüce Tanrı uzanıyor adama uzanıyor ve dokunuyor... Ve adam yüzündeki kelebeği eli ile itiyor, yoluna devam ediyor...

“Size düşen vazife, geleni çarçabuk alarak, amacınız uğruna harcayabilmektir...” Şimdi burada acele etmemiz tavsiye ediliyor... Zamansızlıktan dolayı... Efendim ben biraz daha oyalanarak, başka inisiyasyon sahalarını da deneyeyim... İşte oraya da gidiyorum, orada da fena bilgiler yok... Bir an önce sabitlenmek zorundayız... İster orada, ister burada... Kimse size sizden başka yer gösteremez... Sizin yerinizi gösteren, şurada, nefsi ayıklanmayı beceriyorsanız burada ki sestir... Ama bunun üzerine bulaşan nefsi tesir ve sözleri ayıklamanız lazım... Ego..! Eğer burada gerçekten ayıklanmış bir vicdan sesi hissediyorsanız, o size nerede durmanızı söylüyor ise, orada durunuz... İki arada bir derede olmayalım... Bunun vakti geçti... Beşeriyet binlerce yıldır iki arada bir derede dolaştı... Artık bizim kendimize ait bir bilginin gerçekten şifa verici olduğuna karar vermenin gecikmişliği içerisindeyiz... Tamamdır bu bilgi bana ışık tutuyor... Bu demek değildir ki diğer bilgilerle ilgilenmeyeceğim... Ama benim dominant, diğer bilgilere de tuttuğumda onları da aydınlatan bir bilgi seçimim olması lazım... Bu da bizim bu mekan ve zaman kesitinde karar vermemiz gereken bir husustur... **“Muhasebelerin bir kenara atıldığı, eskilerin ve yenilerin ortaya konma işleminin bir an önce bitirilmesi gerektiği bir dönemi yaşamaktasınız...”**

Muhasebe ne demektir..? Tabii ki dönem bilginin bilgi ile sınandığı bir dönemdir... Ama bu

sınamanın bir an önce yapılması gerekmektedir... İç ses buna karar verecek... Artık hala muhasebe yapmayalım... Ya şu bilgi fena değil ama orada ki de böyle, şuradaki de şöyle... Hani var ya beşeri özelliğimizdir, muhasebe yaparız... Seçimde zorlanırız hep... İnanır mısınız bize gelip de salonunuz çok güzel diyenler vardır... İnanın... Tabii biz bunları sevgimiz ile kucaklıyoruz, kınamıyoruz... Ama içimizden de diyoruz, nerede daha, salon çok güzel diyor... Bazen keklerimiz için gelenler var biliyor musunuz..? Sizdeki kek hiçbir yerde yok diyor... Haklı onda tabii, kekimi savunurum... Çünkü gerçekten o kekler börekler sevgi ile pişiyor... O sevgi enerjisi ona katıldığında, o böreklerin içerisinde ruh var haberiniz olsun... Onun için biz buraya niçin geldiğimizi sorgulamak zorundayız... **“Artık muhasebelerin bitirilmesi lazımdır...”** diyor... Niye geliyorum..? İnsanlar çok güleç, çok temiz insanlar, tamam... Ama ana fikri koymamız lazım... Onlar detay... Tabii ki şundan emin olun ki, eğer bu bilgi sizlerde yeteri kadar ana fikir olarak yer ettiyse bütün detayları ihya etmeye ben size söz veriyorum vakıf başkanı olarak... Yani burada böreğin en güzelini yiyeceksiniz... Burada müziğin en güzelini dinleyeceğiz, koltuğun en güzeline oturacağız... Hatta Allah nasip ederse çok daha güzel mekânlar oluşturacağız... Güneydeki projemiz geliyor... İnşallah bunun gibi her detayın bir ana fikre hizmet ettiğini gözden kaçırmayacağız... Bu çok önemli... Bir tebliğde diyor ki, ben onu hedefe çeviriyorum...

“Gerçek hedeflerinizle, tali hedeflerinizin başını kurmak sizin tekamül kıstasınızdır...”

Yani tali hedefler, bizi gerçek hedefimize hizmetten daima kullanılan hedeflerdir, tali hedefler... Ne gibi mesela, efendim Merkez Bilgi Alanı Vakfına gidiyorum, niye..? Efendim bu saatlerde arada çok güzel börekler var... Tamam kimse sizi kınamaz bu konuda ama bu börek, çörek, çay ve kahve vs. koşullarının ana hedefe hizmet ettiğini asla göz ardı etmeyelim... Yani tali hedefler ana hedefin önüne hiçbir zaman geçmemeli... Hayatımızda da böyle... Yani bir araba sahibi olmak benim işime geliş, gidişim içindir... Araba sahibi olma hevesim işime geliş, gidişten ön plana geçtiyse ben onunla özdeşleştim demektir... Elimden o araba alınır... Eğer Rabbin önemseydiği bir varlıksa, o kusur da

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

benim işe gidiş, gelişim gibi ana hedefimi gölgeliyorsa elinden alınır... Ben başlarım yaya gitmeye... Bir süre yaya giderim, ondan sonra günün birinde birde bakarım ki, ya ben otobüs ile de gidebiliyorum, yürüyerek de gidebiliyorum, araba hiç önemli değil... Samimi fikrimi edindiğim anda, olmadık yerden araba elime

tekrar verilir... Çünkü beni yağmurda, karda, otobüs duraklarında süründürmek için o araba alınmaz... Bunun yanlıgisını fark etmem için alınır... Arabayı sen eş koştun kendine esas hedefinin önüne geçirdin... O aslında senin tali ihtiyacın... Ve dolayısıyla da elinizden alınır... (Devam Edecek)

BİLGİ ENERJİSİ HAKKINDA (27)

Sn. Nurettin ERSOY'UN irticalen yaptığı konuşmalarından alınmıştır...

Bir varlığın sonsuz yolculuğunda, sonsuz fizik alem tatbikatları içerisinde yanında alıp götürdüğü iki unsur vardır... Biri idrakleri, birde bu idraklerin teşkil ettiği külli bir şuur alanı, başka hiçbir şeyimiz yok... Biz yanımızda idrak ve şuurdan başka hiçbir şey götüremeyiz... Bütün dünyasal hatıralar burada kalacaktır, bütün dünyasal haletler burada kalacaktır, bütün dünyasal yaşanan ne var, ne yok bütün döneleri ile burada kalacaktır... Ne gider..? O yaşadığımız hadiselerin fenomenleri, üzerimizde oluşturduğu haletlerin oluşturduğu idrakler, idraklerin oluşturduğu sadece şuur... İdrak ve şuur...

Haletin manası, idraki tesis etmek içindir, idrak tesis olduğu anda halet vazifesini yapmıştır... Haletsiz idrak olmaz, olaysız da halet olmaz ve dolayısı ile de onlar burada bırakılan, sadece idrak ve şuur yanımızda alıp götüreceğimiz çok değerli kıymetlerdir, değerlerdir... Bakınız idraki nasıl tarif ediyordu hatırlıyor musunuz..? yani sübjektif ile objektif arasında gidiş geliş dediğimizi... Ne diyordu; varlık bir değeri alıyor, emeğe çeviriyor, bir tepki oluşturuyor, idrakli tepki, bu bir emekle oluyor, ondan sonra onu yeni bir değer olarak buraya koyuyor... Küçük a büyük A oluyor, işte idrak bu... Küçük a bir semboldür, bir idrakin sizin o zaman ve mekan kesitinden önce edindiğiniz bir idrakin sembolik ifadesi küçük a... Yani nasıl bir şey..?

Diyelim ki ben bu enkarnasyonda sevgi deneyimi yapacağım, fakat kendi realitemin sevgisi, sevgi deyince hemen böyle İsa sevgisi, karşılıksız sevgi, koşulsuz sevgi filan anlamıyoruz... Her realitenin kendine ait bir sevgisi var... Otomatizmal realitede çarpıcı olsun diye eşkiyayı örnek veriyoruz, bir eşkiyanın sevgisi yok mu, var... Bir üste geçiyoruz şeriat realitesinin fanatik bir din temsilcisinin sevgisi

yok mu, var... Daha üste geçiyoruz duygu realitesinin sevgisi yok mu, var... Demek ki sevgiyi tatbik ediyoruz derken hemen İsa'nın sevgisi, böyle bir şey yok... her realite kendisine ait sevgi katmanının deneyimini yaşıyor...

Şimdi varsayalım ki ben şeriat realitesinin varlığını... İlle ine bağıllık manası taşımaz, onu aydınlatmamız lazım... şeriat deyince aklınıza hemen din gelmesin... Şeriat demek; daima kendini kurallar içerisinde rahat hisseden, kurallara tabi olarak varlığını ancak huzura kavuşturabilen ve aynı zamanda bunun üst seviyelerinde hizmete filan çıkınca kural koyucu olmaya başlayan bir realitedir bu... Yani önce alt kademelerde, eğer alt kademelerinde ise kural uygulamak üzere kural peşinde koşan... Bana ne yapmam gerektiğini söyle yapayım diyor... Bunun dışında varlığını dağılır hissediyor adam... İlle biri ona şunu yap, bunu yap, madde madde verecek... İşte böyle bir varlık anlayışı şeriat realitesinin varlığıdır... Bu gelişince ne olur..? Bu şeriatın vicdanını, sevgisini, hizmetini ve hâkimiyetini elde edince o hâkimiyet seviyelerinde, hizmet seviyelerinde bu sefer kural arayan değil, kural koyan olmaya başlar... Aynı şeydir... Kural peşinde koşup ona uymak için biat ederken, ben kural koyarım deyip herkesi bu kurala tabi kılmaya çalışmak arasında hiçbir fark yoktur... İki de aynıdır, ikisi de şeriat realitesi mensubudur, biri hakim olmaya başlamıştır, biri hakimiyete girme döneminde daha...

Şimdi diyelim ki ben böyle bir realitede sevgiyi deneyimleyeceğim, ne yapacağım..? Önce ne demiştik, önce varlık otomatik olarak yaptığını fark edecek, ondan sonra o fark ettiğini bütün bedenlerinde sirküle edecek, nasıldı o..?

Bütün bedenlerinde sirküle edecek, tekrar otomatik hale gelecek meselesi budur...

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

Şimdi en sevgi realitesinin tesirleri altında otomatik olarak seviyorum, neyi seviyorum..? Hayvanları seviyorum fakat bu hayvan sevgisinin otomatik oluşu önce diyelim ki sadece kedileri seven bir insan... Kediye seviyorum, köpekten kaçıyorum, ötekenden nefret ediyorum... Şimdi, eğer günün birinde ben kediyi sadece niye sevdiğimi ve onu sevmemin neden kaynaklandığını düşünecek bir farkındalığı elde edersem... Yani ben neden kedileri seviyorum, köpekten neden korkuyorum, hatta neden nefret ediyorum dediğiniz anda siz kendinizde çok ciddi bir gelişim kapısı açtınız demektir... Şimdi varlığın bu kediyi sevmeye otomatizmasını fark etmesi çok önemli bir harekettir...

Onun için farkındalık kadar kıymetli bir gelişim anı, gelişim aksiyonu olamaz... Şimdi kendinizi fark ettiniz, neden kediyi sevdiğinizi düşünmeye başladınız, onu severken duygunuzu tahlil ettiniz, düşünmeye başladınız, nasıl bir sevgidir, bunun yanına niçin ben köpeği koyamıyorum..? Bakınız çok önemli bir hareket, farkındalık... Neden köpekten korkuyorum da sadece kediyi seviyorum... İşte bu noktada varlık otomatik olarak yaptığını fark edip de bütün bedenlerinde bir tahkike tabi tutarsa, yani bir tür otomatikliği tahlil eder, sebep sonuç zincirini yakalamaya çalışırsa, ve onun yanına bir başka farkındalığı da yanına koyabilirse... Köpeği niçin sevmiyorum, sorgulayıp onu da sevmeye başladığında işte orada çok ciddi bir idrak yayılımı, yani bir idrakin yanına diğer idraki koymaya başlama halidir... İşte bu az önceki tebliğde izah edilen şuur alanlarının bir bal peteğine benzemesi, göz oluşu ve her gözde, gözün bir başka gözle birleştirilmesi halidir...

Şuur alanını şöyle tarif ediyor... Bal peteğini düşünün, bunlar böyle bir çok bal peteği, odacıklar diyor hatırlarsanız az önceki ifadede... Bu odacıklar her biri birer idrak odacığı olsun şimdi ben odacılardan birini fark ettim, kedi sevgisi... Ve kedi sevgisini bütün bedenlerimde sirküle ettim, ne dedim, hareket olarak ne yapıyorum..? Gidip dokunuyorum, o dokunmanın bendeki etkisi yumuşak tüyleri hoşuma mı gidiyor, hareket bedeninin gözü ile rengimi hoşuma gidiyor, bütün bunlar önce hareket bedenimin cezp olduğu bir hal... Bunlardan dolayı mı seviyorum... Ondan sonra derine dalıyoruz, duygu olarak ne hissediyorum..? Yumuşaklığın verdiği bende iç

gıdıklayıcılığı var, onun için mi seviyorum..? Yoksa bu benim geçmişteki birinin hatırasına acıma duygusu mu oluşturuyor, duygularımı da tahlil ediyorum... Ondan sonra düşünüyorum, bunun mantığı nedir, niçin ben kedi seviyorum da diğerlerini sevmiyorum derken siz burayı, şu gözü kedi sevgisini küçük bir idrak, sığ idrak, bir idrak taneciğı oluşturuyorsunuz...

Kedi hakkında bir idrak taneciğı oluşturuyorsunuz... Eğer siz bunu fark edip de yanına başka bir farkındalığı koyup da köpeği de niçin sevmediğinizi, köpeği de sevmenin yollarının ne olacağı ve günün birinde köpeği sevip, sevmeyeceğinizin üzerinde bir emek sağlarsanız, emek temin ederseniz bir de bakacaksınız ki bunun yanına köpek sevgisin de koyabilirsiniz... Köpek sevgisi koydunuz, hatta bunu da siyahla çizelim bu ne demektir ele alınmış ve idrake götürülmüş fakat daha henüz idrak taşı şeklinde tam neticeye varılmamış bir idrak taşı... Ama nedir bu..? Kedinin yanına köpeği koydum, çok önemli bir hareket...

Kedinin yanına köpeği koyarken ne yaptınız biliyor musunuz..? Köpek size bir tesir olarak geldiğinde sevmiyorsunuz, korkuyorsunuz, ürküyorsunuz ve hatta belki nefret ediyorsunuz... Siz burada hoş dediniz, bakınız, köpek geldi hav dedi, siz hoş diyerek tekme atmadınız... Tekme atsaydınız tam o tilt makinesindeki topu reddeden elektronik olursunuz... Burada ne yapmamız lazımdı o zaman, otomatizma yazmamız lazımdı... Ne yapıyorsunuz biliyor musunuz..? Köpek geldi hav dedi size sokuldu, siz hemen iki numarayı oluşturmaya çalışıyorsunuz... Ben bunu niçin sevmiyorum, kediyi çok seviyorum, bunu da sevebilir miyim, kedinin sevgisi çok mükemmel, bunda da aynı lezzeti bulabilir miyim derken, çıkıyorsunuz kedi seven idrakini alıyorsunuz getiriyorsunuz, köpek ile kediyi hemhal ediyorsunuz, kedi sevgisinin idraki ile köpeği bir de bakıyorsunuz sevmişsiniz...

Şuur alanımız ne biliyor musunuz..? Bütün bunların dışında devasa şuur alanımızda bu... O da tek bir göz... İçinde milyarlarca, adedini söylemek çok manasız bir hal, sonsuz seviyede kutucuklar olan fakat tek bir kutu... Hologramik... Köpeği de buraya koydunuz, yaşam devam ediyor, belki o yaşam yetişmedi öldünüz... Enkarne oldunuz, tekrar geldiniz, bunlar ne oldu, yok oldu... Oldu mu yok..?

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

11

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

Katiyen... Niye..? Çünkü varlığın idrak taşı ve şuur asla yok olmaz... Yanında götürdüğü, sonsuz yolculukta taşıdığı bu iki unsur... Varlık enkarne oldu geldi, daha emeklerken kediyi görüyor, üzerine saldırıyor, seviyor, öpüyor, hiç korkmuyor kediden... Çünkü bu daha öncekilerden buraya atmış arkadan köpek havlıyor... Küçük bebek hemen gülmeye başlıyor, onu görmek istiyor... Eğer bu yoksa kediyi gördüğünde feryadı basıyor... Şimdi bu enkarnasyonda tavuğu gördü, onu sevemeyip nefret etmesini geldi tavuk yanına, çıktı yukarıya bu sefer a'yı aldı, kedi, köpek sevgisini aldı indi aşağıya tavuğu da sevebildi, tavuğu da koydu derken bu varlık yavaş yavaş sevginin idrakine gidiyor, daha sevgi yok... Bütün sevgi deneyimlerini bir araya getirecek, bütün varlık objelerini, bütün varlık yapılarını bir araya getirecek... Bunların yanına daha neyi koyacak söyleyeyim, hamamböceğini, akrep, yılan, fare, hepsini koyacak... Eğer bütün bunları becerebilirse bu varlık, hepsini şu mekanizma faaliyet ile becerebilirse işte bu varlık bunu doldurup da bütün bu kutuları bir edebilirse en sonunda şöyle bir kutuya sahip olur ki bu varlık artık hayvan sevgisi realitesi diye bir genelleme yapabilir... İşte bu varlık artık hayvan sevgisini koşulsuz bir şekilde sevebilecek vafsa gelmiştir...

Ama gitti Afrika'ya hiç tanımadığı bir hayvanı daha gördü eğer, bu idrakleri çok güçlü, çok derinse o hayvanı da hiç tanımamasına rağmen, zararlı olmasına rağmen sevebileceği imkanı çabuk döner kendisine... Çünkü artık varlık şakır şakır o iki numarayı yani sübjektiften

objektife uzanıp alıp çekmeyi çok iyi beceriyor... Ve artık varlık, yaratılan her şeyi seviyor sübjektiften objektiflikten dolayı... Yani sübjektiftekini severek, objektiften dolayı... Çünkü her seveceğini anında objektife çıkıp inerek tesis ediyor...

Yaratılan her şeyi, yani sübjektifte bulunan her şeyi objektifin tezahürü olmasından, objektife ait unsur olmasından dolayı seviyor, çok zor bir sevgi... Şimdi böylesine bu mekanizmalar içerisinde bizler iniyoruz aşağıya, çok kolay bir şekilde ben seviyorum, ben seven bir insanım, ben her şeyi herkesi seviyorum diye iddiada bulunmak bu gayretimize ket vurmaktır... Çünkü bir varlığın sevdiğini zannetmesi bu konuda gayret göstermesine artık özen göstermemesi demek... Yani cehte gerek duymaması demektir ki bu da onun ilerlemesini, idraklenmesini, gelişmesini önler... Onun için bu mekanizmaya tabi olarak her idrak taşımızın yanına bir ikincisini koyup, odaları bir edip, aynen öyle diyor bir tebliğde... Bu odayı birleştirip, hatta şöyle diyor, şimdi bunun yanına bunu koyduğunuzda bu odalar ne oluyor biliyor musunuz..? şöyle oluyor, şu kalkıyor...

Şuur açılımı nedir..? Şuur açılımı, varlığın, belirli bir tesir alanı içerisine girerek şuurunda geçici olarak açılmalar meydana getirmesi, fakat bunun üzerinde çalışma yapmamasından kaynaklanarak o tesir alanı dışına çıktığında şuurunun tekrar kapanması halidir...

(Devam edecek)

BAKIN BU AY NELER YAPTIK!

ETKİNLİKLERİMİZ

ARAGONİT İNİSİYASYONU / Mayıs. 2011

Bu ay Reiki Huzur Vadisi'nde 53 arkadaşımız daha Aragonit inisiyasyonu olarak, bu mucize taş ile tanışmış oldular...

12

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

Detaylı Bilgi için: <http://www.aragonitmucizesi.com>

21 gün ve gece boyunca hiç susmayan ses...

Sevgili dostlar,

Bu sene, 21 günlük Reiki Meditasyonumuzun yedinci senesiydi... Bizler, tam yedi senedir her Temmuz ayında vadimizde gerçekleşmekte olan bu meditasyon ile *varlığımızı yeniden var edenler* olarak, yeryüzünde eşi benzeri olmayan bu olayı büyük bir sevinçle sizlere yedinci defa müjdeliyoruz. 2 Temmuz sabahı, rehberimiz Sevgi Ersoy ile birlikte başlattığımız mantra meditasyonu, üç hafta boyunca gece gündüz hiç susmadan devam etti. Her yeni günün sabahında, yeryüzüne en yüksek şifayı, korumayı, bolluk ve bereketi indirmek niyetiyle, birbirimizi bir önceki günden çok daha fazla severek gözlerimizi açtık. Her günün gecesinde, kalplerimizdeki ışığın daha da çok açığa çıktığını görmenin neşesi ve huzuruyla nöbetlerimize uyandık. Günde dört defa girdiğimiz toplu meditasyonların dışında, birkaç saatte bir tuttuğumuz Reiki nöbetleriyle de arınmanın, sadeleşmenin ve yükselmenin ne demek olduğunu çok daha derinden deneyimleme fırsatı bulduk...

Her sene olduğu gibi bu sene de meditasyonumuza katılmak üzere İzmir'den vadimize gelen gönül dostlarımız, Reiki öğretmeni sevgili Yıldız Bulhaz öğrencileri de, yeryüzüne sadece ışığı, sadece Sevgi'yi indirmek üzere, bu *İdrake giden Farkındalık yolu* üzerinde, bizimle birliktelerdi. Nasıl geçtiğini anlayamadığımız 21 günün son gecesini ise tarif etmeye, tanımlamaya kelimeler yetmez; bilinen hiç bir beşeri dil, o gece hepimizin varlıklarından akan'ı ifadelendiremez...

22 Temmuz gecesini saat 00.00'dan, 23 Temmuz sabahı saat 05.30'a kadar geçen zaman içerisinde, var olan tüm Zamanlar, var olan tüm Yaradılışlar içinden yükselerek, hepsinin ötesinden gelen, Yepyeni bir Varoluş'tu vuku bulan... O sabah orada bulunan bizler, gözlerimizi bu kez Yepyeni Varlığımıza açtık... Terasa çıkıp da yeni doğan günün ilk ışıklarıyla buluştuğumuzda ise, her birimiz adeta Dünya'nın üzerinde ilk defa açmış olan bir çiçeğin kokusunu taşıyorduk...

Seçim yapılmış, karar verilmişti. Yeryüzünde artık yalnızca Sevgi'nin, Barış'ın ve Birlik'in yaşanması, yalnızca Dostluk'tan, Kardeşlik'ten konuşulması ve yalnızca Huzur'un, Sükûnet'in hissedilmesi için Biz, artık hazırız. Beşer vasıflarından sıyrılıp İnsan olmaya, Kalbimizin en derindeki ışığı görmeye hazırız. Her senesi bir öncekinden çok daha yükseklerle taşıyan, çok daha Hakikat'e çıkararak 21 günlük Reiki meditasyonumuzda, 2012 yılında hepimizi aramızda görmek, bu liyakati ve insanlık onurunu hep birlikte taşımak dileğiyle...

ETKİNLİKLERİMİZ

20 Ağustos 2011 Işık Nikâhı

"Her hanım, elinde bir İnci taşır..."

"Her erkek, elinde bir İnci taşır..."

İnsan, aslında bu incilerle var olmak üzere yaratılmamış mıdır?

Bir ruhun tüm özellikleri ile sarılmış, parlatılmış olan bu inci, her birimizin kalplerinden ışıır... Ne mutlu incisini bilenlere, karşısındakilerin incilerini görenlere...

Bunun üzerine çıktığımız bir yolculuktur Işık Nikâhı. Bu sene, Reiki Huzur Vadisi'nde 7.si gerçekleştirilecek olan Işık Nikâhı...

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

13

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

Nikah; ebedi yolculukta yan yana yürümektir. Yan yana yürürken el tutmak, destek olmak ve hatta tüm bunların ötesinde yanındaki ile bir olmaktır...

Işık; özdür, parlar...

Işıklar nikâhlanırsa ne olur?

İnciler buluşur da el ele yürürseler ne olur?

20 Ağustos 2011 tarihi, Reiki Huzur Vadisi'nde bunu gerçekleştireceğiz. İncilerimizi konuşacak, görecek, paylaşacağız.

Son beş yıldır, her yaz Ağustos ayında Reiki Huzur Vadisi'ne ülkemizin çeşitli yerlerinden birçok dostumuz bu ruhsal paylaşım için gelmektedirler. Bazısı eşini kapıp gelirken, bazısı kardeşini, bazısı arkadaşını aldı geldi. Bazısı ise bir aile olarak geldi, bu güne katıldı...

Kimileri ise tek başına geldiler, 'ruh eşlerini' çağırdılar dualarında, öyle katıldılar güne...

Kimileri gene tek başına, Tanrı'yı çağırdılar, onunla olan bütünleşme hislerini iletiler söylediklerinde...

Kimileri de bir evvelki yıl çağırdıkları eş ruhlarını bulmuş olarak, onlarla olan birlikteliklerini kutlamak ve ruhsal evlilik yapmak için geldiler...

Kimileri geldi sessiz; kendi içindeki incisiyle baş başa, uzandılar gündün geceye...

Amaç tekti hepsinde: Fiziğin ötesine, görünenin, tutulanın, duyulanın ötesine geçerek 'yaşayabilmek'... Sevgi'yi en derinden tutabilmek...

Eşi ile gelen, eşi ile olan birlikteliğini tazelemek isterken, arkadaşı ile gelen biri ömrünün geri kalan kısmında bu arkadaşı ile dostluklarının daha da derinleşmesi için ordaydı.

Ailecek gelen biri tüm ailesi ile bir dahaki yaşamında da birlikte olmak istiyordu. Bunun niyeti ile ordaydı.

Bazıları ruh eşlerini bulmuş ve onlarla bir daha hiç ayrılmamak üzere yemin etmek için ordaydı.

Kimisi ise yalnızca bir dileğe sahipti. Bu dileğini gerçekleştirmek için ordaydı.

Meditasyonlar ve çeşitli dualarla beslenen bir şölendir Işık Nikahı töreni.

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

Hiçbir dine, inanç sistemine ya da öğretiyeye bağlı olmayan, yalnızca Kalp'ten çıkan ve Kalp'e giden ışık yoluyla, Magnified Healing Türkiye temsilcisi, Mucize Taş Aragonit tekniğinin sahibi ve Reiki Grand Master olan Sayın Sevgi Ersoy'un rehberliğinde gerçekleştirilir...

Karşımızdaki insanda, dostumuzda, ailemizde bilhassa da karşı cinste, 'görünenlerin ötesine geçebilme' yolculuğudur Işık Nikâhı...

Bilgiye göre:

"Her hanım, elinde bir İnci taşır..."

"Bu İnci, hanımın bütün özellikleri ile donanmıştır..."

"Işık saçar ve her erkek Işığını gördüğü İnci'ye doğru çekilir..."

"Çekilim, asıl itibariyle İnci'yedir..."

"Fakat erkek İnci'nin ne olduğunu bilmezse eğer, göreceği şey, İnci'nin dışındaki her şeydir..."

"Her erkek, elinde bir İnci taşır..."

"Ve her hanım eğer bu İnci'yi görmeden bir erkeğe yaklaşırsa, bunun ne kadar iki aurayı da harap ettiğini bilir misiniz..?"

Bizler hayatlarımızda inci'leri görebilmek, inci'lerle yürütülen dostluklar, ilişkiler ve evlilikler deneyimleyebilmek için her yılın Ağustos ayının bir haftasonunu bu şölene ayırıyoruz.

İşte geçen yıl yayımlanan, 2010 yılı Işık Nikâhımızdan bir özet:

"Bu yıl altıncısını kutladığımız Işık Nikâhı her zaman olduğu gibi, bir gece evvelinden, geleneksel Kına Gecesi ile başladı. Her yıl, katılanların enerjisi ve ihtiyaçlarına göre bazı çeşitlilikler gösteren program bu yıl da eşsiz kutlamalarla geçti.

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

15

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

Bu yılki Kına gecesi, bambaşka dilekler, niyetler, bambaşka söylenen şarkılar, türküler ve mantralar ve Sevgili Öğretmenimiz Sevgi Ersoy tarafından avuçlarımıza yakılan kınalarla manasını buldu. Herkesin bir dileği vardı gönlünde. Bazılarının evlatlarına, bazılarının kendilerine, bazılarının evliliklerine, bazılarınınsa tamamıyla Yaradan'a dair olan dilekleri... Kimi içinde tutup, kimi afişe ederken dileklerini, her bir an, herkesin gönüllerindeki niyetlere akmaya devam ediyordu.

Bir sonraki Işık Nikâhı gününü ise her dakikası ile günün manasını yaşayarak geçirdik. Sabahki, neşe içindeki eşsiz kahvaltının ardından yapılan sohbette her birimiz dileklerimizi istediğimiz kadarıyla paylaşarak Rehberimiz Sevgi Ersoy'dan rehberlik aldık. Aragonit taşından yardım alarak dilek kağıdı oluşturmayı ve dileklerimiz konusunda 'teslimiyeti' nasıl oluşturabileceğimizi paylaştık.

Akşam yemeğine doğru tüm bu kalabalıklar yerini sessizliğe bıraktı. Nikâh için yapılan hazırlık, kalpleri neşeli bir heyecanla doldurmuştu. Bazıları sessizce niyetlerine odaklanırken, bazılarıysa bu çok özel geceye en temiz ve güzel halleri ile katılabilmek için hazırlık yapıyorlardı. Batan güneşle birlikte, eşsiz bir emek ve özenle bu gece için hazırlanmış olan terastaki camlı köşk, gelin ve damatlarını karşılamaya hazırdu. Bir kez daha, Kozmik adımlar atıldı içeriye, ve o sandalyelere oturuldu gönüllerle. Evlilik konusundaki tebliğlerden bilgiler paylaşan Nurettin Ersoy, evliliğin ne denli kutsal olduğundan bahsetti.

Evlilik, yalnızca iki kişinin hayatlarını birleştirmesi değil, evliliği gerçekleştiren iki varlığın da, en derin saygı ve hassasiyetiyle yaklaşması gereken kozmik bir birlikteliktir. Tüm ilişkilerimize bu özeni ve saygıyı

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

yaymaktan, hayatımızın manasını görebilmekten bahsettik. Ellerimizde kurdeleler ve çiçeklerle, sırayla her birimiz, kendi ellerimizdeki mumlarımızı hepimiz adına yakılan ortak mumdan yakarak sözlerimizi verdik ve dileklerimizi diledik.

Yapılan çalışmaların üzerimizde yarattığı o huzur dolu neşe ile akşam yemeğine geçtik. Dans edenlerin coşkusu, yemek eşliğinde yapılan sohbetlerin neşesine karışıyordu. Dört bir yandaki dağlar, ormanlar ve önümüzdeki göl ile doğa ve çalmakta olan müzik, hepimizin yüzlerindeki gülümsemeye eşlik ederek geceyi dolduruyordu. Her şey, şölenlerin görkemini ve en saf niyetlerle gerçekleştirilen evliliklerin zarafetini taşıyordu. En çok da, gün boyunca etmiş olduğumuz duaların huzuru tüm havayı ve bizleri bambaşka bir hale çevirmişti. Ahenk ve ritim, hayatlarımızda kendini göstermeye başlamıştı bile.

İlişkilerin yalnızca iki karşı cins arasında değil, hayatlarımızdaki herkesle, her şeyle olduğunu biliyorduk. Bu yüzden yıllardır, Işık Nikâh'larında, sadece eş arayanlar, ya da evliliklerini kutsallaştırmak isteyenler değil, anne-baba-çocuklar şeklinde toplu bir aile olarak birbirleri ile 'ışık nikâhı' yapanlar, ya da Üst Şuur'u ile ışık nikâhı yapanlar oluyordu. Işık Nikâhı, yeryüzündeki hayatı paylaşan bizlerin en önemli

deneyim sahalarından biri olan, 'bir dans zarafetinde olması gereken' ilişkilerimizin, ışığa taşınması, manasını bulması ve geleceğe doğru bu ışıkla devam edebilmesi için yapılan bir sözleşme...

Düğünün içinde, her şey vardı: nikâh, dostlar, sohbetler, yemek, şarkılar, dans, dilekler... Ve tüm ruhsallık: ritüel, kutlama, dualar ve Allah'ın rızası...

Her yıl Ağustos ayında Reiki Huzur Vadisi'nde gerçekleştirilen Işık Nikâhı programı dünyada eşi benzeri olmayan bir program. İlişkilerinizi kutsamak, ailenizi kutsamak veya evliliklerinizi kutsamak ya da sadece sizlere bir nimet olarak bahşedilmiş bu yaşamı kutsamak için siz de aramızda olabilirsiniz..."

İlgisi bilgide olanın, görünenin arkasındakileri hedefleyenlerin, bedenleri değil ruhları susamış olan herkes gönülden davetlidir...

Tüm niyetlerin ışıktan geldiğini ve ışığa gittiğini görmek dileği ile...

Selam Olsun...

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

17

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

Ayrıntılı bilgi ve kayıt için: *Reiki Huzur Vadisi*

Çandır Köyü / ISPARTA

Tel : (0246) 358 63 22

Fax: (0246) 358 63 23

Gsm : (0532) 427 11 32

ETKİNLİKLERİMİZ

Vakfımızın tüm etkinlik ve programlarını www.mbavakfi.org.tr web sitemizden detaylı olarak görebilirsiniz.